

РЕШЕНИЕ

№ 869

гр. Стара Загора, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Генчо Атанасов

при участието на секретаря Живка М. Д.а
като разгледа докладваното от Генчо Атанасов Гражданско дело № 20215530105330 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.386, ал.1 от КЗ.

Ищецът „МУЛТИ ИНВЕСТ ПЛЮС“ ООД, гр. Стара Загора твърди в исковата си молба, че на 25.11.2020 г. между него и „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛИНС“ АД бил сключен договор за застраховка “Автокаско” № E20990020154, по силата на който е предвидена начална дата на застрахователното покритие 20.11.2020 г., със срок на действие до 24 часа на 29.11.2021 г. по отношение на застрахованото МПС лек автомобил марка Мерцедес, модел В 200, с рег. № СТ 1313 РК. По този договор добросъвестно изпълнил задължението си, като заплатил застрахователната премия в договорените размери. Договорен било покрит риск пълно автокаско при застрахователна сума от 19500 лв. На 14.05.2020 г. бил извършен палеж на застрахования автомобил - престъпление по чл.330 ал.1 от НК, като настъпил застрахователният риск. За настъпването му своевременно и надлежно уведомил застрахователя и представил всички нужни и изискани документи за установяване настъпване на риска. Застрахователят приел щетата за тотална по смисъла на чл.390, ал.1 от КЗ и със становище изх. № ОК-601133/16.09.2021 г. уведомил ищеца, че ликвидационната преписка е приключила с решение за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 12083 лв., която сума заплатил на 04.11.2021 г. Ищецът не бил съгласен с определения размер и поискал обосновка на същия, но ответникът не дал такава, не променил размера на обезщетението, като заплатил по банков път по банковата сметка на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 12083 лв. на 04.11.2021 г. Съгласно застрахователния договор и КЗ при настъпване на тотална щета - палеж на посоченото МПС, застрахователят бил длъжен да изплати застрахователната сума, която е в размер на 19500 лв. Счита, че претенцията за заплащане на пълната застрахователна сума е основателна, защото е налице валидно

застрахователно правоотношение и е настъпил покрит от застрахователното правоотношение между страните застрахователен риск. Същото било признато от ответника, но изплатено само частично в размер на 12083 лв. и остатъкът от 7417 лв. бил дължим. Моли съда да осъди ответника "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛИНС" АД, гр.София да му заплати застрахователно обезщетение от 1250 лева, представляваща част от остатъка в размер на 7417 лв. до пълния размер от 19500 лв., съгласно застрахователния договор, което обезщетение е дължимо поради настъпил застрахователен риск - палеж на лек автомобил марка Мерцедес модел В 200 с рег. N СТ 1313 РК, собственост на ищеца, която сума е дължима по застраховка "Каско", обективизирана в застрахователна полица с № E20990020154 от 25.11.2020 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изпълнение на дължимото. Ведно с това моли да му бъдат присъдени сторените в настоящето производство разноски. В хода на производството размерът на предявения частичен иск е увеличен до 2092 лева.

Ответникът „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛИНС“ АД, гр. София не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Автокаска“ по отношение на МПС „Мерцедес Б200“ с рег. № СТ1313РК. По повод настъпилото събитие в дружеството била образувана преписка по щета № 2103013532. Същата била обявена като тотална. Определено било обезщетение в размер на 12083.00 лв., като същото било изплатено на 03.11.2021г. Оспорва предявения иск по размер, като счита, че претендираната с исковата молба сума в размер на 1250 лева, частичен от 7417 лева, е силно завишена и не отговаря на действителния размер на щетите, съобразно разпоредбата на чл. 386 от КЗ. Заявява, че определеното обезщетение е съобразено с Наредба 24, като е взето предвид, че към застрахователното събитие (14.05.2021г.) МПС „Мерцедес Б200“ с рег. № СТ1313РК е било в експлоатация над 6 години и същото не е било в гаранция (годината на производство е 2015г.), като при определяне на размера на щетите се прилагал и коефициент на овехтяване. Поради тази причина и сумата, претендирана от ищеца, следвало да бъде по-малка. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковите претенции на ”Мулти Инвест Плюс” ООД, като изцяло неоснователни и недоказани. Евентуално моли да намали размера на претендираното обезщетение с оглед възраженията. Моли да му бъдат присъдени направените в производството разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното.

По делото е представена застрахователна полица № E20990020154/20.11.2020 г. за имуществена застраховка „Автокаска“ със срок на действие до 24 часа на 29.11.2021 г. за лек автомобил марка “Мерцедес”, модел “В 200”, с рег. № СТ 1313 РК, собственост на ищцовото дружество. По делото е представено и удостоверение от 18.05.2021 г. на РСПЗН - Стара Загора, от което е видно, че 14.05.2021 г. е получено съобщение за пожар на застрахованото МПС, като вследствие на пожара лекият автомобил е унищожен. От уведомително писмо от 17.05.2021 г. на Първо РУ на МВР - Стара Загора става ясно, че е образувано досъдебно производство за палеж на посочения автомобил - престъпление по

чл.330, ал.1 НК .

С писма от 16.09.2021 г. и от 05.10.2021 г. ответното дружество е уведомило ищеца, че определеното застрахователно обезщетение за така настъпилото застрахователно събитие е в размер на 12083 лева. По делото не се спори, че определената сума е получена от ищеца на 04.11.2021 г.

Съгласно чл.343, ал.1 КЗ с договора за застраховка застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователно събитие да заплати застрахователно обезщетение или сума. Разпоредбата на чл.386, ал.1 КЗ предвижда, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което не може да надхвърля застрахователната сума (лимита на отговорност), освен когато това е предвидено в този кодекс. Според чл.386, ал.2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност.

В разглеждания случай не е спорно, че ответникът застраховател е поел риска да заплати обезщетение на ищеца за причинени на застрахования вреди от палеж на лек автомобил, както и че конкретната щета е приета от застрахователя за тотална по смисъла на чл.390, ал.2 КЗ.

Основният спорен въпрос по делото е как следва да бъде определен размерът на действително претърпените вреди към деня на настъпване на застрахователното събитие – увреждането на собствения на ищеца лек автомобил “Мерцедес”, модел “В 200”, с рег. № СТ 1313 РК.

Съобразно трайната практика на ВКС, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи обезщетението по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан от размерите по Наредба № 24/08.03.2006 г., която е приложима при извънсъдебно определяне на обезщетението от застрахователя, на когото не са предоставени фактури за извършен ремонт в сервиз /в този смисъл са: решение № 52/08.07.2010 г. по т.д.№ 652/2009 г., I т.о., решение № 53/22.12.2011 г. по т.д.№ 896/2010 г., I т.о., ТК на ВКС и др./. В решение № 60135 от 15.11.2021 г. по т. д. № 1821 / 2020 г. на ВКС, 2-ро търг. отделение се сочи, че даденият в решения на ВКС по т.д. № 156/2009 г., I т.о., т.д. № 1586/2013 г., II т.о., т.д. № 1869/2014 г., II т.о., т.д. № 2140/2014 г., I т.о., т.д. № 2367/2015 г., I т.о. и мн. др. отговор е, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. При настъпване на застрахователно

събитие в срока на договора е необходимо да бъде установен размерът на вредата към деня на събитието, като при погиване или кражба на МПС този размер е равен на действителната му стойност – стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. В първото от цитираните решения изрично е акцентирано, че при изчисляване на размера на обезщетението, не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. Според ВКС даденият принципен отговор на поставения правен въпрос, макар и обоснован с норми от отменения Кодекс за застраховането – чл.208, ал.3, вр. чл.203, ал.2 и ал.4, е важим и при сега действащия КЗ, с оглед аналогичните разпоредби – чл.386, ал.2 и чл.400, ал.1, касаещи действителната застрахователна стойност и дължимото застрахователно обезщетение при застраховане срещу вреди.

Според заключението на назначената по делото първоначална автотехническа експертиза действителната пазарната стойност на процесния лек автомобил е в размер на 16000 лева. Стойността на ремонта на МПС е от порядъка на 16541,50 лв. Щетата е тотална по смисъла на чл.390, ал.2 КТ, а стойността на запазените части е по-висока с 25% от пазарната цена на автомобила.

От заключението на повторната автотехническа експертиза се установява, че действителната стойностна процесния лек автомобил, определена по метода на сравнение с пазарни аналози, е 18900 лева, а съобразно чл.22, ал.2 от Методиката към Наредба 24 - 14175 лева. Щетата е тотална по смисъла на КЗ. Стойността на запазените части е по-висока с 25% от действителната стойност на автомобила. Съдът възприема заключението на повторната автотехническа експертиза, отчитайки обективността на експертните изводи, осигурена с използваната методика от вещото лице, и научната и логическа обоснованост на заключението.

Изхождайки от посочените по-горе принципни положения в практиката на ВКС, съдът намира, че за меродавна следва да бъде приета действителната стойност на процесния лек автомобил, определена по метода на сравнение с пазарни аналози, дадена в заключението на назначената по делото повторна съдебна автотехническа експертиза - 18900 лева. Това е действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие без начисляване на овехтяване. С оглед на така установената стойност на вредите по застрахованото имущество съдът намира, че ответникът дължи на ищеца заплащането на застрахователно обезщетение в размер на 18900 лв.

От тази сума следва да бъде приспадната стойността на запазените части от автомобила след настъпване на застрахователното събитие. Спадането на стойността на запазените части при определяне на застрахователно обезщетение за тотална щета е израз на принципа за недопускане на неоснователно обогатяване, за чието спазване съдът следи. Не се касае за насрещно вземане, поради което правилата за предявяване на възражение за прихващане не са приложими и не е необходимо предварително уточняване на броя, вида и стойността на запазените части на погиналия застрахован автомобил /в този смисъл е определение №392 от 19.06.2018 г. по търг. дело №66/2018 г. на 2-ро т. о., ТК на ВКС/. И

двете вещи лица не са могли да извършат точно остойностяване на запазените части, но според тях стойността на тези части надхвърля 25% от пазарната стойност на автомобила. С оглед на това вещното лице по повторната съдебна автотехническа експертиза е определило дължимо застрахователно обезщетение в размер на 14175 лева, съобразявайки се с чл.22, ал.2 от Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г.

От тази сума следва да бъде приспаднато изплатеното на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 12083 лева. Следователно размерът на дължимото от ответника застрахователно обезщетение е 2092 лева.

Поради изложеното предявеният иск за заплащане на сумата 2092 лева, като част от цялата дължима сума в размер на 7417 лева, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна полица № E20990020154/20.11.2020 г. за имуществена застраховка „Автокаска“ за лек автомобил марка “Мерцедес”, модел “В 200”, с рег. № СТ 1313 РК, се явява основателен и следва да бъде уважен, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 24.11.2021 г. до окончателно заплащане на дължимата сума.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 583,68 лв., представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛИНС“ АД, гр. София, район Лозенец, ул. ”Джеймс Баучер” 87, ЕИК 831830482, представлявано то Крум Д. Крумов, да заплати на „МУЛТИ ИНВЕСТ ПЛЮС“ ООД, гр. Стара Загора, ул. „Веселин Ханчев” 9, ЕИК 204537601, представлявано от Ненко Тодоров Ненов, сумата 2092 лева, като част от цялата дължима сума в размер на 7417 лева, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна полица № E20990020154/20.11.2020 г. за имуществена застраховка „Автокаска“ за лек автомобил марка “Мерцедес”, модел “В 200”, с рег. № СТ 1313 РК, ведно със законната лихва върху тази сума от 24.11.2021 г. до окончателно ѝ заплащане, както и сумата 583,68 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____